

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS ÁLTAL EGYÜTTESEN ELFOGADOTT HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/406/EK HATÁROZATA

(2009. április 23.)

az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye (UNFCCC), amelyet az Európai Közösség a 94/69/EK tanácsi határozattal ⁽³⁾ hagyott jóvá, végső célul az üvegházhatású gázok légköri koncentrációinak olyan szinten történő stabilizálását tűzte ki, amely megakadályozza az éghajlat rendszerébe való veszélyes mértékű emberi beavatkozást.
- (2) A Közösség álláspontja szerint, melynek legutóbb elsősorban az Európai Tanács 2007. márciusi ülésén adott hangot, e célkitűzés elérése érdekében az átfogó globális éves felszíni átlaghőmérséklet-növekedés nem haladhatja meg

2 °C-nál többel az iparosodás előtti mértéket, ami az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának az 1990-es szinthez képest legalább 50 %-os csökkentését jelenti. A határozat hatálya alá tartozó, üvegházhatású közösségi gázkibocsátás csökkenésének 2020 után is folytatódnia kell, a Közösség arra irányuló erőfeszítéseinek részeként, hogy hozzájáruljon e globális szintű kibocsátás-csökkentési célkitűzés megvalósításához. A fejlett országoknak, így az Unió tagállamainak is, a jövőben is ezen kezdeményezések élére kell állniuk, vállalva, hogy az üvegházhatású gázkibocsátás mértékét az 1990-es szinthez képest együttesen 30 %-kal csökkentik 2020-ig. Mindezt azért is meg kell tenniük, hogy üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik kollektív csökkentésének mértéke 2050-ig elérje az 1990-hez viszonyított 60–80 %-ot. Minden gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia az említett kibocsátás-csökkentési célok eléréséhez, beleértve a nemzetközi tengerhajózást és a légi közlekedést is. A légi közlekedés e csökkentésekhez a kibocsátási egységek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréhez (a továbbiakban: a közösségi rendszer) való csatlakozás révén járul hozzá. Abban az esetben, ha 2011. december 31-ig a tagállamok nem fogadnak el olyan, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet keretein belüli nemzetközi megállapodást, amelynek csökkentési célkitűzései között szerepelnek a nemzetközi tengeri kibocsátások, és/vagy a Közösség nem fogad el ilyen jellegű megállapodást az UNFCCC-n keresztül, a Bizottságnak 2013-as hatálybalépési célkitűzéssel javaslatot kell tennie arra, hogy a nemzetközi tengeri kibocsátások bekerüljenek a Közösség csökkentési kötelezettségvállalásai közé. Ez a javaslat a minimálisra csökkenti a Közösség versenyképességét érintő hatásokat, figyelembe véve a lehetséges környezeti előnyöket.

- (3) Továbbá, e célkitűzés teljesítése érdekében az Európai Tanács 2007. márciusi brüsszeli ülésén a 2012 utáni időszakra vonatkozó globális és átfogó megállapodáshoz hozzájárulva támogatta az üvegházhatású gázok 1990-es szinthez viszonyított kibocsátásának 30 %-os csökkentését 2020-ig előirányzó közösségi célkitűzést, azzal a feltétellel, hogy más fejlett országok is hasonló mértékű kibocsátás-csökkentésre vállalnak kötelezettséget, illetve ahhoz a gazdaságilag magasabb fejlettségi szintű fejlődő országok is felelősségeik és képességeik szerint, megfelelő mértékben hozzájárulnak.

⁽¹⁾ HL C 27., 2009.2.3., 71. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. december 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. április 6-i határozata.

⁽³⁾ HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

- (4) Az Európai Tanács hangsúlyozta a Közösség arra irányuló törekvését, hogy Európa gazdasága nagy energiahatékony-sággal, ugyanakkor alacsony szintű üvegházhatású gázki-bocsátás mellett működjön, és úgy határozott, hogy a 2012 utáni időszakra vonatkozó globális és átfogó megál-lapodás létrejöttéig, valamint a nemzetközi tárgyalásokon kialakított álláspont fenntartásával a Közösség határozot-tan és egyoldalúan vállalja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátását 2020-ig az 1990-es szinthez képest legalább 20 %-kal csökkenti.
- (5) Az energiahatékonsági fejlesztések döntő fontosságúak annak érdekében, hogy a tagállamok meg tudjanak felelni e határozat előírásainak. Ebben az összefüggésben a Bizott-ságnak szorosan nyomon kell követnie, milyen előrelépé-sek történnek az energiafogyasztás 2020-ra 20 %-kal való csökkentésére irányuló célkitűzés megvalósítása irányában, és amennyiben a haladás nem megfelelő, kiegészítő lépé-seket kell javasolnia.
- (6) A 2003/87/EK irányelv⁽¹⁾ létrehozza az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereske-delmi rendszerét, amely a gazdaság bizonyos ágazatait érinti. Az üvegházhatású gázok 1990-es kibocsátási szint-hez viszonyított 20 %-os csökkentésének 2020-ra elői-rányzott költséghatékony megvalósításához a gazdaság összes ágazatának részt kell vállalnia a kibocsátás-csökkentésben. A tagállamoknak ezért további szakpolíti-kai követelményeket és intézkedéseket kell érvényesíteniük annak érdekében, hogy a 2003/87/EK irányelv hatálya alá nem tartozó források üvegházhatású gázkibocsátását tovább korlátozzák.
- (7) Az egyes tagállamok vállalásainak mértékét az üvegházha-tású gázok e határozat tárgyát képező, 2005-ös kibocsa-tási szintje alapján kell meghatározni, oly módon kiigazítva, hogy ne szerepeljenek benne azon létesítmé-nyek kibocsátásai, amelyek 2005-ben már léteztek, de amelyeket a 2006–2012-es időszakban vontak be a közös-ségi rendszerbe. A 2013 és 2020 közötti időszakra vonat-kozó éves kibocsátási jogosultságokat tonna szén-dioxid egyenértékben kifejezve, a felülvizsgált és hitelesített ada-tok alapján kell meghatározni.
- (8) A tagállamok kibocsátás-csökkentési vállalásait a szolida-ritás elve és a Közösség egészen belüli fenntartható gazda-sági növekedés kívánalma alapján kell meghatározni, figyelembe véve az egyes tagállamok egy főre jutó relatív GDP-jét. Azokban a tagállamokban, amelyekben jelenleg viszonylag alacsony az egy főre jutó GDP és ezért nagyra-nyú GDP-növekedéssel számolnak, az üvegházhatású gázok 2005. évi kibocsátásának szintjéhez képest engedé-lyezni kell a kibocsátás mértékének növelését, ám a növekedésnek a Közösség egyoldalú csökkentési kötelezettségvállalásának keretén belül kell maradnia. Azokban a tagállamokban, amelyekben jelenleg viszony-lag magas az egy főre jutó GDP, csökkenteni kell az üveg-házhatású gázok kibocsátását a 2005. évi kibocsátás szintjéhez képest.
- (9) A Közösség egyoldalú csökkentési kötelezettségvál-lalásának teljesítése irányában tett tagállami vállalások
- igazságos megosztása érdekében egyetlen tagállammal szemben sem támasztható olyan elvárás, hogy 2020-ra a 2005-ös szinthez képest 20 %-nál nagyobb mértékben csökkentse kibocsátásainak mértékét, ugyanakkor egyetlen tagállam számára sem engedélyezett, hogy 2020-ig a 2005-ös szinthez képest 20 %-nál nagyobb mértékben növelje a kibocsátást. Az üvegházhatású gázok kibocsátá-sát a 2013 és 2020 közötti időszakban kell csökkenteni. A tagállamok a következő évről előrehozhatják az éves kibo-csátási jogosultságuk legfeljebb 5 %-áig terjedő mennyisé-get. Amennyiben a tagállam kibocsátásai nem érik el az éves kibocsátási jogosultságot, a tagállam átviheti kibocsátás-csökkentési többletét a következő évekre.
- (10) Az egyes tagállamok által viselt kibocsátás-csökkentési költségek közötti különbségek kiegyenlítésének eszköze-ként, a nagyobb földrajzi rugalmasság érdekében, ugyanak-kor a Közösség teljes kötelezettségvállalása átfogó költséghatékonyságának javítása mellett, a tagállamok szá-mára lehetővé kell tenni, hogy az éves kibocsátási jogosult-ságaik egy részét átruházhassák egy másik tagállamra. Az ilyen átruházások átláthatóságát egyrészt a Bizottságnak küldött értesítéssel, másrészt az egyes átruházásoknak mindkét érintett tagállam nyilvántartásába történő beveze-tésével kell biztosítani. Az átruházást mindkét fél számára elfogadható módon kell végrehajtani, például árverezéssel, ügynökségi alapon működő piaci közvetítők alkalmazásá-val vagy kétoldalú megállapodással.
- (11) Az Unióban jelentősen kell csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását. A projekttevékenységből származó egységek használatát korlátozni kell, hogy azt a nemzeti tevékenységek kiegészítéseként lehessen alkalmazni. Az Unió továbbra is elkötelezett a tiszta fejlesztési mechaniz-mus (CDM) további javítása mellett, és a megfelelő nem-zetközi eljárásokon keresztül törekszik erre. Fontos, hogy projektekből származó, a tagállamok által használt egysé-gek valódi, ellenőrizhető, további és tartós kibocsátás-csökkentést képviseljenek, egyértelmű előnyt jelentsenek a fenntartható fejlődés szempontjából, és ne legyenek jelen-tős negatív hatással a környezetre vagy a társadalomra. A tagállamoknak ezenkívül jelentést kell tenniük az ilyen egységek használata során alkalmazott minőségi feltételekről.
- (12) A kötelezettségek rugalmas tagállami szintű teljesítése és a fenntartható fejlődés, különösen a fejlődő országok fejlő-désének elősegítése, valamint a befektetői biztonság növe-lése érdekében a Közösség bizonyos mértékig továbbra is elismeri a harmadik országok üvegházhatású gázki-bocsátásainak csökkentését szolgáló projektekből származó kibocsátási egységeket mindaddig, amíg egy éghajlatválto-zásról szóló jövőbeni nemzetközi megállapodás (a továb-biakban: az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás) meg nem születik. A tagállamok feladata biztosítani, hogy a kibocsátási egységek megvásárlására vonatkozó politikáik a projektek lehető legegyszerűsebb földrajzi eloszlását eredményezzék, különösen a legke-vésbé fejlett országoktól és a fejlődő kis szigetállamoktól vásárolt hitelesített kibocsátáscsökkentők (CER) arányának növelése révén, és hozzájáruljanak az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás létrejöttéhez.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. októ-ber 13.) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- (13) A tagállamok így fel tudják majd használni a 2008 és 2012 közötti időszakban végrehajtott csökkentésekért kiadott üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységeket, amelyek a közösségi rendszerben használható projekt típusokból származnak ebben az időszakban. A tagállamok szintén fel tudják használni az említett időszakot követően végzett projektekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységeket, amelyeket a 2008 és 2012 közötti időszakban bejegyeztek, és amelyek a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben használható projekt típusokból származnak.
- (14) Rendkívül kevés CDM-el kapcsolatos projekt valósult meg az LDC-országokban. Tekintettel arra, hogy a Közösség a CDM-projektek igazságos elosztását támogatja, többek között az éghajlatváltozás elleni globális szövetség keretén belül is – amint azt az „Éghajlatváltozás elleni globális szövetség kiépítése az Európai Unió és az éghajlatváltozás által leginkább sebezhető szegény fejlődő országok között” című, 2007. szeptember 18-i bizottsági közlemény is tartalmazza –, indokolt garantálni a legkevésbé fejlett országokban a 2008 és 2012 közötti időszak után indított projektekből származó kibocsátási egységek elfogadását azon projekt típusok esetében, amelyek a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben használhatók. Az elfogadás gyakorlatával egészen 2020-ig, illetve ha ennél korábban létrejön, egy vonatkozó közösségi megállapodás megkötéséig kell élni.
- (15) A tagállamok ez irányú rugalmasságának növelése és fenntartható fejlődésének elősegítése érdekében a tagállamoknak biztosítani kell a Közösség és a harmadik országok között létrejött megállapodások nyomán végrehajtott projektekből származó további kibocsátási egységek felhasználhatóságát. A vállalások közös végrehajtását (JI) célzó projektek az egyes fejlett országokhoz rendelt egységek számát meghatározó éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hiányában 2012 után nem folytathatók. Az ilyen projektekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységeket azonban a jövőben is el kell ismerni a harmadik országokkal kötött megállapodások révén.
- (16) Fontos, hogy a tagállamok a későbbiekben is fel tudják használni a CDM-egységeket, mert így 2012 után is biztosítható ezek piaca. A piac működése és az üvegházhatású gázok Közösségen belüli kibocsátásának további csökkentése, s ezáltal a Közösség megújuló energiaforrásokkal, energia-hatékonysággal, energiabiztonsággal, innovációval és versenyképességgel kapcsolatban megfogalmazott céljainak teljesítése érdekében javasolt, hogy a tagállamok számára mindaddig legyen engedélyezett a harmadik országokban vagy más tagállamokban végzett üvegházhatású gázkibocsátás-csökkentési projektek kibocsátási egységeinek éves felhasználása az egyes tagországokban a 2003/87/EK irányelv hatálya alá nem tartozó forrásokból származó kibocsátások 2005-ben megállapított értékének 3 %-áig, ameddig egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás létre nem jön. Indokolt, hogy egyes tagállamok e mennyiség fel nem használt részét átruházhassák más tagállamokra. Indokolt továbbá, hogy az e határozatban meghatározott, negatív vagy legfeljebb 5 %-os pozitív határértékkel rendelkező tagállamok a fent említett kibocsátási egységeken felül további kibocsátási egységeket használjanak, amelyek az LCD-országokban és az SIDS-államokban évenként folytatott projektekből származó 2005-ös hitelesített kibocsátásuk 1 %-át tehetik ki, az ebben a határozatban megállapított négy feltétel közül eggyel való megfelelésük esetén.
- (17) Ez a határozat nem érinti a szigorúbb tagállami célkitűzéseket. Amennyiben a tagállamok egy szigorúbb célkitűzés megvalósítása érdekében kötelezettségeiken túl korlátozzák az e határozat hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok kibocsátását, az üvegházhatású gázkibocsátás-csökkentési egységek felhasználásának e határozat által előírt korlátozása nem alkalmazható a tagállami célkitűzés megvalósítása érdekében végrehajtott további kibocsátáscsökkentésre.
- (18) Annak érdekében, hogy – elsősorban a nagyra törő célokat kitűző tagállamok számára – növelni lehessen a nemzeti célkitűzések megvalósításának költséghatékonyságát, a tagállamok a 2003/87/EK irányelv 24a. cikkében meghatározottak szerint felhasználhatják a közösségi szintű projektekből származó egységeket.
- (19) Az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás megkötését követően a tagállamok – a közös megközelítésre is figyelemmel – kizárólag azon országok kibocsátási egységeit fogadhatják el, amelyek a megállapodást ratifikálták.
- (20) Az a tény, hogy az irányelv egyes rendelkezései egy éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás Közösség általi jóváhagyására utalnak, nem érinti az említett megállapodás tagállami megkötését.
- (21) Egy, a 2012 utáni időszakra vonatkozó éghajlatváltozásról szóló nemzetközi egyezmény jóváhagyása esetén az egyezményben foglaltak szerint a Közösségnek és tagállamainak részt kell venniük az egyezményt aláíró fejlődő országokban az üvegházhatású gázok kibocsátását csökkentő mérhető, ellenőrizhető, kézzelfogható és nemzeti szinten megfelelő, azzal a céllal összhangban álló intézkedések finanszírozásában, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyítva az általános globális éves felszíni középhőmérséklet-emelkedés mértékét 2 °C-ra csökkentsék.
- (22) Egy, a 2012 utáni időszakra vonatkozó, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi egyezmény jóváhagyása esetén és az egyezményben foglaltak szerint a Közösség és tagállamai részt vesznek az egyezményt ratifikáló fejlődő országok segélyezésének finanszírozásában, különösen az éghajlatváltozás által leginkább veszélyeztetett közösségek és országok tekintetében annak érdekében, hogy támogassák őket az alkalmazkodásban és a kockázatsökkentési stratégiák kidolgozásában.

- (23) Amennyiben a Közösség 2010. december 31-ig nem köt éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást, a Bizottság 2013-as hatálybalépési célkitűzéssel javaslatot tesz arra, hogy a földhasználat, a földhasználat változásaihoz és az erdészethez kapcsolható kibocsátások és abszorpció a harmonizált módszerekkel összhangban kerüljenek bele a közösségi kötelezettségvállalások közé, folytatva az UNFCCC keretein belül megkezdett munkát, biztosítva a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatás és az erdészet által nyújtott hozzájárulás állandóságát és környezetvédelmi integritását, valamint a körütekintő ellenőrzést és nyilvántartást. A Bizottságnak fel kell mérnie, hogy az egyes tagállami erőfeszítések megoszlását ennek megfelelően ki kell-e igazítani.
- (24) Az ebben a határozatban foglalt teljesítésének menetét évente értékelni kell az üvegházhatású gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerrel és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló, 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ értelmében benyújtott jelentések alapján. Kétféleképpen fel kell mérni a tervezett haladást, 2016-ban pedig teljes körűen értékelni kell a határozat végrehajtását.
- (25) A 2003/87/EK irányelv hatályát érintő mindennemű változtatáskor módosítani kell az e határozatban nem szabályozott üvegházhatásúgáz-kibocsátások maximális mennyiségét is a változtatásnak megfelelően.
- (26) Az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás jóváhagyását követően módosítani kell a tagállamok üvegházhatásúgáz-kibocsátási határértékeit a megállapodásban foglalt új közösségi vállalások alapján, figyelembe véve a tagállamok közötti szolidaritás és a Közösség egészén belüli fenntartható növekedés kívánalmát. A harmadik országokban végzett kibocsátáscsökkentési projektek nyomán szerzett kibocsátási egységek tagállamok által felhasználható mennyiségét az e határozat hatálya alá tartozó további kibocsátáscsökkentések legfeljebb 50 %-ával kell növelni.
- (27) A 280/2004/EK határozatban rögzített kibocsátási egységforgalmi jegyzék használatával és a 2003/87/EK irányelv szerint kijelölt központi tisztviselő alkalmazásával gondoskodni kell az e határozat végrehajtásával kapcsolatos minden ügylet pontos feldolgozásáról és könyveléséről.
- (28) Mivel a Közösség csökkentési kötelezettségvállalása nem csupán a tagállamok kormányaira ró feladatokat, hanem a tagállami helyi és regionális önkormányzatok és egyéb helyi és regionális képviselői fórumok és szervezetek számára is, a tagállamok biztosítják a központi és a különböző szintű helyi hatóságai közötti együttműködést.
- (29) Az egyes tagállamok, a központi kormányzatok, valamint a helyi és regionális szervezetek és hatóságok mellett mind a piaci szereplőket, mind pedig a háztartásokat és az egyéni fogyasztókat be kell vonni a közösségi csökkentési kötelezettségvállalás megvalósításához való hozzájárulásba, az üvegházhatású gázok nekik tulajdonítható kibocsátásának mértékétől függetlenül.
- (30) A tagállamoknak biztosítaniuk kell az új, innovatív technikák alkalmazásának finanszírozását annak érdekében, hogy az ipari szereplők új munkahelyeket tudjanak létesíteni, ezáltal növelve a versenyképességet, és elősegítve a lisszaboni stratégia által kitűzött célok elérését.
- (31) Mivel a villamos energia megújuló energiaforrásokból való termelésének növelése különösen fontos eszköze az üvegházhatású gázok kibocsátása csökkentésének, a tagállamoknak a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ alapján kell cselekedniük.
- (32) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽³⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (33) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy meghatározza a 2013 és 2020 közötti időszakra a tonna szén-dioxid egyenértékben kifejezett éves kibocsátási jogszükségleteket, kijelölje azokat a módokat, amelyek megkönnyítik a tagállamok kibocsátási egységeinek átruházását és biztosítják ezen átruházások átláthatóságát, valamint elfogadja a nyilvántartásokhoz és a központi tisztviselőhöz kapcsolódó végrehajtási intézkedéseket. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és a határozat új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (34) Mivel e határozat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok léptéke vagy hatásai miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 16.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat a minimális tagállami szerepvállalást rögzíti az e határozat hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátási forrásokkal kapcsolatban a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozó közösségi kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalások teljesítésének vonatkozásában, továbbá meghatározza az e szerepvállalás teljesítésére vonatkozó szabályokat és a teljesítés értékelését.

Ez a határozat rendelkezéseket tartalmaz továbbá a 20 %-ot meghaladó, szigorúbb közösségi csökkentési kötelezettségvállalás értékeléséről és megvalósításáról, amelyeket a 3. cikk szerint előírtakat meghaladó kibocsátás-csökkentéshez vezető, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás Közösség általi jóváhagyását követően kell alkalmazni, ahogyan azt az Európai Tanács 2007. márciusi ülése által jóváhagyott 30 %-os csökkentési kötelezettségvállalás is tükrözi.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározások érvényesek:

1. „Üvegházhatású gázok kibocsátása”: az I. mellékletben felsorolt kategóriákból származó szén-dioxid (CO₂), metán (CH₄), dinitrogén-oxid (N₂O), fluorozott szénhidrogének (HFC), perfluor-szénhidrogének (PFC) és kén-hexafluorid (SF₆), tonna szén-dioxid egyenértékben kifejezett kibocsátása, a 280/2004/EK határozat alapján meghatározottak szerint, a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó, üvegházhatású gázok kibocsátásának kivételével.
2. „Éves kibocsátási jogosultság”: a 2013 és 2020 közötti időszakra a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározottak alapján évenként maximálisan engedélyezett üvegházhatásúgáz-kibocsátás.

3. cikk

A 2013–2020 közötti időszakra vonatkozó kibocsátási szintek

(1) Az egyes tagállamok 2020-ig legalább az ezen határozat 2. mellékletében a 2005-ös kibocsátások alapján számukra megállapított arányban csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását.

(2) Az ezen cikk (3), (4) és (5) bekezdése, valamint az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően a II. melléklet szerint negatív határértékkel rendelkező tagállamok gondoskodnak arról – ideértve az e határozatban lehetővé tett rugalmassági intézkedések alkalmazását is –, hogy a területükön 2013-ban kibocsátott üvegházhatású gáz mennyisége ne haladja meg a 2003/87/EK irányelv és a 280/2004/EK határozat szerint bejelentett és hitelesített kibocsátások 2008-ban, 2009-ben és 2010-ben mért éves átlagos szintjét.

Az ezen cikk (3), (4) és (5) bekezdése, valamint az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően a II. melléklet szerint pozitív határértékkel rendelkező tagállamok gondoskodnak arról – ideértve az e határozatban lehetővé tett rugalmassági intézkedések alkalmazását is –, hogy a területükön 2013-ban kibocsátott összes üvegházhatású gáz mennyisége ne haladja meg a 2003/87/EK irányelv és a 280/2004/EK határozat szerint bejelentett és hitelesített kibocsátások 2008-ban, 2009-ben és 2010-ben mért éves átlagos szintjén kezdődő, 2009-től induló, és 2020-ban a tagállamra vonatkozó, a II. mellékletben rögzített határértéken végződő lineáris pálya által kijelölt szintet.

Az ezen cikk (3), (4) és (5) bekezdése, valamint az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően az egyes tagállamok évről évre lineárisan csökkentik az említett üvegházhatású gázok kibocsátását – ideértve az e határozatban lehetővé tett rugalmassági intézkedések alkalmazását is –, annak érdekében, hogy ezen kibocsátások szintje az adott tagállamban 2020-ban ne haladja meg a II. mellékletben rögzített határértékeket.

Amint a felülvizsgált és hitelesített kibocsátási adatok hozzáférhetővé válnak, 6 hónapon belül intézkedéseket kell elfogadni a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozó, tonna szén-dioxid egyenértékben kifejezett éves kibocsátási jogosultságok meghatározására.

Az ezen határozat nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó ezen intézkedéseket a 13. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A 2013 és 2019 közötti időszakban a tagállamok egy adott évben előrehozhatják a következő évről az éves kibocsátási jogosultságuk legfeljebb 5 %-ának megfelelő mennyiséget. Amennyiben egy adott tagállam üvegházhatású gázkibocsátása az éves kibocsátási jogosultság szintje alatt marad, figyelembe véve az e bekezdésnek, valamint a (4) és (5) bekezdésnek megfelelő rugalmassági intézkedések alkalmazását, éves kibocsátási jogosultságának egy adott évre vonatkozó, az adott év üvegházhatású gázkibocsátását meghaladó részét 2020-ig átviheti a következő évre.

A tagállam 2013-ban és 2014-ben szélsőséges időjárási feltételek esetén, amelyek következtében az előző évekhez képest jelentősen emelkedik az üvegházhatású gázok kibocsátása a normális időjárású előző évekhez képest, kérheti a kibocsátási jogosultság 5 %-át meghaladó megnövelt átvitelt. E célból a tagállam a kérelmet indokoló jelentést nyújt be a Bizottságnak. A Bizottság három hónapon belül határoz arról, hogy helyt ad-e a kérelemnek.

(4) A tagállam az adott évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultságának legfeljebb 5 %-át másik tagállamra ruházhatja át. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget az adott évben vagy 2020-ig bármely azt követő évben az e cikkben előírt kötelezettségeinek teljesítésére használhatja. A tagállam éves kibocsátási jogosultságainak egy részét sem ruházhatja át abban az esetben, ha az átruházás időpontjában nem felel meg e határozat előírásainak.

(5) A tagállam éves kibocsátási jogosultságának azt a részét, amely az adott évben meghaladja üvegházhatásúgáz-kibocsátását, más tagállamra ruházhatja át, figyelembe véve a (3) és (4) bekezdéseknek megfelelő rugalmassági intézkedések alkalmazását. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget ugyanazon évben vagy 2020-ig bármely azt követő évben az e cikkben előírt kötelezettségeinek teljesítésére használhatja. A tagállam éves kibocsátási jogosultságainak egy részét sem ruházhatja át abban az esetben, ha az átruházás időpontjában nem felel meg e határozat előírásainak.

(6) A (4) és (5) bekezdésben említett átruházások megkönnyítése és átláthatóságuk növelése érdekében az azok módszereit meghatározó intézkedéseket kell elfogadni.

Az e határozat nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 13. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. cikk

Energiahatékonyság

(1) A Bizottság 2012-ig felmérést és jelentést készít a Közösség és tagállamai által az energiafogyasztás 2020-ra 20 %-kal való csökkentésére vonatkozó célkitűzés megvalósítása felé tett előrelépésről a 2020-ra vonatkozó előrejelzésekhez képest, a 2006. október 19-i bizottsági közleményben szereplő energiahatékonysági cselekvési tervben felvázoltaknak megfelelően.

(2) Szükség esetén a Bizottság 2012. december 31-ig az energiahatékonyság fejlesztésének felgyorsítására irányuló megerősített vagy új intézkedésekre tesz javaslatot, elsősorban azzal a céllal, hogy segítse a tagállamokat az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó közösségi kötelezettségvállalások megvalósításában.

5. cikk

A projekttevékenységekből származó kibocsátási egységek felhasználása

(1) A tagállamok a 3. cikkben az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésével kapcsolatban meghatározott kötelezettségeik teljesítéséhez az alábbi kibocsátási egységeket használhatják fel:

- a 2003/87/EK irányelvben meghatározott hitelesített kibocsátás-csökkentők és a kibocsátás-csökkentési egységek, amelyeket a 2008–2012-es időszakban a közösségi rendszerben használható kibocsátás-csökkentéssel kapcsolatban adtak ki 2012. december 31-ig;
- A 2013. január 1-jétől végrehajtott kibocsátás-csökkentéssel kapcsolatban kiadott CER-ek és ERU-k, amelyek a 2013 előtt bejegyzett projektek vonatkozásában a 2008–2012-es időszakban felhasználhatók a közösségi rendszerben;
- a legkevesbé fejlett országokban végrehajtott kibocsátás-csökkentő projektekből eredő, a 2008–2012-es időszakban a közösségi rendszerben felhasználható kibocsátás-csökkentés nyomán kiadott CER-ek 2020-ig, illetve ha ezek az országok ennél korábban erősítenek meg egy a Közösséggel kötött vonatkozó megállapodást, a megerősítés időpontjáig felhasználhatók fel;

d) erdőtelepítési vagy erdő-visszatelepítési projektekből származó ideiglenes hitelesített kibocsátás-csökkentők (tCER) és hosszú távú hitelesített kibocsátás-csökkentők (lCER), feltéve hogy – amennyiben egy tagállam tCER-eket vagy lCER-eket használt fel a 2002/358/EK tanácsi határozat⁽¹⁾ szerinti kötelezettségvállalásainak teljesítésére a 2008–2012 közötti időszakra vonatkozóan – a tagállam kötelezettséget vállal e kibocsátási egységek tCER-ekkel, lCER-ekkel vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerint érvényes egyéb egységekkel történő folyamatos felváltására a tCER-ek vagy lCER-ek lejárta előtt, és a tagállam kötelezettséget vállal arra is, hogy a tCER-ek vagy lCER-ek lejárta előtt az e határozat értelmében felhasznált tCER-eket vagy lCER-eket folyamatosan felváltja olyan tCER-ekkel, lCER-ekkel vagy egyéb egységekkel, amelyek felhasználhatók e kötelezettségvállalások teljesítésére. Ha a felváltás tCER-ek vagy lCER-ek felhasználása révén történik, a tagállam ezeket a tCER-eket vagy lCER-eket is folyamatosan felváltja lejáratuk előtt mindaddig, amíg fel nem váltja őket korlátlan érvényességű egységekkel.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kibocsátási egységek megvásárlására vonatkozó politikáik a projektek lehető legegyszerűsebb földrajzi eloszlását eredményezzék és hozzájáruljanak az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi megállapodás létrejöttéhez.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl és amennyiben az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalások 2009. december 31-ig nem zárulnak le, a tagállamok a 3. cikkben foglalt kötelezettségeik teljesítése érdekében további kibocsátási egységeket használhatnak fel a 2003/87/EK irányelv 11a. cikkének (5) bekezdésében említett megállapodásoknak megfelelő egyéb kibocsátás-csökkentő tevékenységekből vagy projektekből származó kibocsátási egységekből.

(3) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás létrejötte esetén 2013. január 1-jétől a tagállamok kizárólag a megállapodást ratifikáló harmadik országok projektjeiből származó kibocsátási egységeket használhatnak fel.

(4) Az egyes tagállamokban a kibocsátás-csökkentési egységek (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelő felhasználása éves szinten nem haladhatja meg az adott tagállamban a kibocsátások 2005-ben megállapított mennyiségének 3 %-át, amihez hozzájön a (6) bekezdés szerinti átruházott mennyiség.

(5) A III. mellékletben felsorolt tagállamok, amelyek a II. mellékletben meghatározott negatív vagy legfeljebb 5 %-os pozitív határértékkel rendelkeznek, a (4) bekezdésben említett kibocsátási egységeken felül további kibocsátási egységeket használhatnak fel, amelyek a legkevesbé fejlett országokban és a kis fejlődő szigetállamokban évenként folytatott projektekből származó 2005-ös hitelesített kibocsátásuk 1 %-át tehetik ki, az alábbi négy feltétel közül egynek való megfelelésük esetén:

- az EU 2020-ra vonatkozó, a klímaváltozásról és megújuló energiáról szóló végrehajtási intézkedéscsomaghoz csatolt bizottsági hatásvizsgálat szerint a teljes csomag közvetlen költsége meghaladja a bruttó hazai termék 0,70 %-át;

⁽¹⁾ A Tanács 2002/358/EK határozata (2002. április 25.) az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

- b) a Bizottság a) pontban említett hatásvizsgálata szerint a bruttó hazai termék legalább 0,1 %-os növekedése áll fenn az érintett tagállam esetében jelenleg elfogadott célkitűzés és a költséghatékonysági tervek között;
- c) az érintett tagállam számára az ebben a határozatban engedélyezett teljes kibocsátás több mint 50 %-a közlekedéssel kapcsolatos kibocsátásokból származik; vagy
- d) az érintett tagállam megújuló energiaforrásokra vonatkozó célkitűzései 2020-ra meghaladják a 30 %-ot a 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározottak értelmében.
- (6) A tagállamok minden évben az éves mennyiségük 3 %-ának megfelelő, fel nem használt részét a (4) bekezdésben meghatározottak szerint átruházhatják egy másik tagállamra. Amennyiben valamely tagállam esetében a kibocsátási egységek éves felhasználása nem éri el a (4) bekezdésben foglalt mennyiséget, akkor a tagállam átviheti e mennyiség fel nem használt részét a következő évekre.
- (7) A tagállamok továbbá bármiféle mennyiségi korlátozás nélkül felhasználhatják a közösségi szintű projektekből származó, a 2003/87/EK irányelv 24. cikke szerint kiosztott kibocsátási egységeket kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalásaik teljesítésére.

6. cikk

Jelentéstétel, az elért előrehaladás értékelése, módosítások és felülvizsgálat

- (1) A tagállamok a 280/2004/EK határozat 3. cikke értelmében benyújtott jelentéseikben beszámolnak a következőkről:
- a) a 3. cikkben foglaltak végrehajtásából fakadó éves üvegházhatású gázkibocsátások szintje;
- b) az 5. cikk szerinti felhasznált kibocsátási egységek felhasználása, földrajzi eloszlása és típusa, valamint a rájuk alkalmazott mennyiségi feltételek;
- c) az ebben a határozatban foglalt kötelezettségeik teljesítése céljából tervezett lépések, beleértve a nemzeti stratégiákról és intézkedésekről, és a nemzeti tervekről szóló tájékoztatást;
- d) a tervezett további nemzeti stratégiákról és intézkedésekről szóló tájékoztatás, amelyek célja az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése az ebben a határozatban foglalt kötelezettségvállalásokon túl, és tekintettel az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás végrehajtására, a 8. cikkben említetteknek megfelelően.
- (2) Ha egy tagállam olyan projektípusokból származó kibocsátási egységeket használ fel, amelyeket a gazdasági szereplők nem használhatnak fel a közösségi rendszerben, részletes indokolást kell adnia az ilyen kibocsátási egységek felhasználására vonatkozóan.
- (3) A Bizottság a 280/2004/EK határozat 5. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmében benyújtott jelentésében értékeli,

hogy a tagállamok előrehaladása elégségesnek bizonyul-e az ebben a határozatban foglalt kötelezettségeik teljesítéséhez.

Az értékelés figyelembe veszi a közösségi szakpolitikákban és intézkedésekben bekövetkezett változásokat és a tagállamok által a 280/2004/EK határozat 3. és 5. cikkének megfelelően közölt adatokat.

A 2013. évre vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátási jelentésektől kezdődően az értékeléseknek két évente előrejelzést is kell tartalmazniuk arról, hogy milyen mértékű előrehaladás várható a Közösség kibocsátás-csökkentési célkitűzéseinek elérése, valamint a tagállamok e határozat alapján fennálló kötelezettségei teljesítésének terén.

- (4) A (3) bekezdésben említett jelentésben a Bizottság értékeli a határozat általános végrehajtását, beleértve a CDM-egységek felhasználását és minőségét, valamint az e határozat által érintett ágazatokban további olyan közösségi szintű közös és összehangolt szakpolitikák és intézkedések szükségességét, amelyek elősegítik, hogy a tagállamok teljesítsék az e határozatban foglalt kötelezettségvállalásaikat, és szükség esetén javaslatokat tesz.
- (5) E határozat végrehajtása érdekében a Bizottság szükség esetén javaslatot tesz a 280/2004/EK határozat módosítására és módosításokat fogad el a 2005/166/EK bizottsági határozathoz, azzal a céllal, hogy a módosító jogi aktusokat 2013. január 1-jétől alkalmazzák, különösen a következők biztosítására:

- a) az üvegházhatásúgáz-kibocsátások gyorsabb, hatékonyabb, átláthatóbb és költséghatékonyabb nyomon követése, azokról jelentéstétel és ellenőrzésük;
- b) az üvegházhatású gázok 2020 utáni kibocsátására vonatkozó nemzeti tervek kidolgozása.

7. cikk

Korrektív intézkedés

- (1) Ha valamely tagállam üvegházhatású gázkibocsátása meghaladja a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott éves kibocsátási jogosultságot, a 3. és 5. cikkben foglalt rugalmas intézkedések figyelembevételével az alábbi intézkedések alkalmazandók:
- a) a tagállam számára a következő évre kiosztott kibocsátási jogosultságból a többletkibocsátás tonna szén-dioxid egyenértékben kifejezett mennyisége 1,08-dal, mint helyreállítási tényezővel történő szorzatának megfelelő levonás;
- b) korrektív intézkedési terv kidolgozása az e cikk (2) bekezdésével összhangban; és
- c) a tagállam számára kiosztott kibocsátási jogosultságok és JI/CDM-jogok más tagállamokra való részbeni átruházására vonatkozó lehetőség ideiglenes felfüggesztése mindaddig, amíg a tagállam nem teljesíti a 3. cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

2. Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó tagállam három hónapon belül értékelést és korrekciós intézkedési tervet nyújt be a Bizottsághoz, amely magában foglalja a következőket:

- a) a tagállam által annak érdekében végrehajtható intézkedés, hogy teljesítse a 3. cikk (2) bekezdésében foglalt kötelezettségeit, elsősorban a hazai szakpolitikáknak és intézkedéseknek, valamint a közösségi intézkedéseknek;
- b) menetrend az említett intézkedés végrehajtására, amely lehetővé teszi a végrehajtás során tett éves előrelépés értékelését.

A Bizottság véleményt adhat ki az adott tagállam korrekciós intézkedési tervéről.

A vélemény kiadása előtt a Bizottság észrevételezés céljából továbbíthatja a korrekciós intézkedési tervet a 13. cikk (1) bekezdésében említett éghajlatváltozási bizottságnak.

8. cikk

Az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás közösségi jóváhagyásától alkalmazandó kiigazítások

(1) Legkésőbb három hónappal azt követően, hogy a Közösség olyan, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást ír alá, amely 2020-ra az üvegházhatású gázok kibocsátásának az 1990. évi szinthez képest 20 %-kal való kötelező csökkentését tűzi ki célul, ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács ülése által jóváhagyott 30 %-os csökkentési kötelezettségvállalás is tükrözi, a Bizottság jelentést készít, amelyben különösen a következő elemeket értékeli:

- a) a nemzetközi tárgyalások keretében kidolgozott intézkedések természete, valamint a más fejlett országok által tett, a Közösségéhez hasonló kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalások, és a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok által tett azon kötelezettségvállalások, hogy saját felelősségüknek és képességeiknek megfelelően ők is hozzájárulnak a kibocsátás-csökkentéshez;
- b) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatásai, és ebből következően a közösségi szinten annak érdekében szükséges intézkedések, hogy a 30 %-os csökkentési cél lehessen elérni kiegyensúlyozottan, átláthatóan és igazságosan, figyelembe véve a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során végzett munkát;
- c) a Közösség feldolgozóiparának versenyképessége a szénszivárgási kockázatok tekintetében;
- d) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatása a Közösség többi gazdasági ágazatára;
- e) a Közösség mezőgazdasági ágazatára gyakorolt hatás, ideértve a szénszivárgási kockázatok is;

f) megfelelő módok a Közösségen belüli földhasználatból, földhasználat-megváltoztatásból és erdészeti tevékenységből származó kibocsátások és abszorpció figyelembevételére;

g) a harmadik országokban folyó erdősítés, újraerdősítés, erdőirtás és erdőpusztulás egy nemzetközileg elismert ezzel összefüggő rendszer létrehozása esetén;

h) további közösségi politikák szükségessége a Közösség és tagállamai által tett, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló kötelezettségvállalások tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e határozat (1) bekezdés szerinti módosításáról, tekintettel az azt módosító jogi aktus hatálybalépésére a klímaváltozásról szóló nemzetközi megállapodás Közösség által történő jóváhagyásakor, valamint tekintettel a kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalások e megállapodás keretében történő végrehajtására.

Ez a javaslat az átláthatóság, a gazdasági eredményesség és a költséghatékonyág, valamint az erőfeszítések tagállamok közötti megoszlása tekintetében a méltányosság és szolidaritás elvein alapul.

(3) A javaslat szükség esetén lehetővé teszi, hogy a tagállamok az ebben a határozatban foglalt kibocsátási egységeken túl olyan harmadik országok által jóváhagyott hitelesített kibocsátás-csökkentőket, kibocsátáscsökkentési egységeket és egyéb kibocsátási egységeket is felhasználjanak, amelyek megerősítették az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást.

(4) A javaslatnak szükség esetén intézkedéseket kell tartalmaznia annak lehetővé tételére is, hogy a tagállamok a (3) bekezdésben említett kiegészítő mennyiség felhasználatlan részét a következő években használják fel, vagy e mennyiség felhasználatlan részét más tagállamra ruházzák át.

(5) A javaslatnak tartalmaznia kell szükség esetén az (1) bekezdésnek megfelelő kötelező csökkentések átláthatóan, kiegyensúlyozottan és igazságosan történő elérésének elősegítéséhez szükséges egyéb intézkedéseket is és különösen tartalmaznia kell olyan végrehajtási intézkedéseket, amelyek olyan esetekről rendelkeznek, amikor a tagállamok adott esetben egyéb típusú projektekből származó kibocsátási egységeket, vagy az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás keretében kialakított egyéb mechanizmusokat használnak.

(6) Az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodásban foglalt szabályok alapján a Bizottság javaslatot tesz a földhasználatból, földhasználat-megváltoztatásból és erdészeti tevékenységből származó kibocsátások és abszorpció szükség esetén a Közösség kibocsátási kötelezettségvállalásaiba történő belefoglalására, a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdészeti tevékenység állandóságát és környezeti integritását, valamint a pontos nyomon követést és elszámolást biztosító, harmonizált módon. A Bizottságnak fel kell mérnie, hogy az egyes tagállami erőfeszítések megoszlását ennek megfelelően ki kell-e igazítani.

(7) A javaslat megfelelő átmeneti és felfüggesztő hatályú intézkedéseket tartalmaz az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig.

9. cikk

A földhasználat, a földhasználat megváltoztatásához és az erdészethez kapcsolódó eljárás az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hiányában

Amennyiben 2010. december 31-ig a Közösség nem hagy jóvá egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást, a tagállamok az UNFCCC keretében végzett munka során használt módszertan figyelembevételével határozhatnak úgy, hogy a földhasználatot, a földhasználat megváltoztatását és az erdészetet bevonják a Közösség csökkentési kötelezettségvállalásaiba. Figyelembe véve a tagállamok ilyen jellegű határozatait, a Bizottság 2011. június 31-ig felméri a földhasználat, a földhasználat megváltoztatásához és az erdészethez kapcsolódó tevékenységek-ből származó kibocsátások és abszorpció közösségi csökkentési kötelezettség-vállalásokba történő bevonásának módjait, biztosítva az állandóságot, a földhasználat, a földhasználat megváltoztatása és az erdészet hozzájárulásának környezeti integritását, valamint a körültekintő ellenőrzést és nyilvántartást, és megfelelő javaslatot tesz azzal a céllal, hogy a javasolt jogi aktus 2013-tól hatályba léphessen. A Bizottságnak fel kell mérnie, hogy az egyes tagállami erőfeszítések megoszlását ennek megfelelően ki kell-e igazítani.

10. cikk

A 2003/87/EK irányelv hatályát érintő változások és az irányelv 24a. cikkének alkalmazása

Minden egyes tagállam ezen határozat 3. cikke szerinti maximális gázkibocsátási mennyiségét az alábbi mennyiségekkel összhangban kell kiigazítani:

- a) a 2003/87/EK irányelv 11. cikke értelmében az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatban kiadott kibocsátási egységek mennyisége, amely a 2003/87/EK irányelvnek megfelelően a 2008–2012-es időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervek végső bizottsági jóváhagyását követően az irányelvben meghatározott források tekintetében történő módosításából ered;
- b) a 2003/87/EK irányelv 24. és 24a. cikkének megfelelően kiadott kibocsátási egységek vagy keretek az ezen határozat hatálya alá tartozó, tagállamokban történő kibocsátás-csökkentés tekintetében;
- c) a 2003/87/EK irányelv 27. cikke értelmében a közösségi rendszerből kizárt létesítményekből származó, üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó kvóták mennyisége a kizárás időtartamára.

A Bizottság közzéteszi a módosított mennyiségi adatokat.

11. cikk

A kibocsátási egység-forgalmi jegyzék és a központi tisztviselő

(1) A Közösségnek és a tagállamoknak a 280/2004/EK határozat 6. cikke értelmében létrehozott kibocsátási egység-forgalmi jegyzékei az ebben a határozatban foglalt ügyletek pontos nyilvántartását biztosítják. Az erre vonatkozó adatokat hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) A 2003/87/EK irányelv 20. cikke szerint kijelölt központi tisztviselőnek az e határozatnak megfelelően lebonyolított minden egyes ügyletet automatikusan ellenőriznie kell a független ügyleti jegyzőkönyv használatával, és amennyiben szükséges, a szabálytalanságok kizárása érdekében le kell állítania bizonyos ügyleteket. Az erre vonatkozó adatokat hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) A Bizottság elfogadja az (1) és a (2) bekezdésben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

Az e határozat nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 13. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

12. cikk

A 994/2008/EK rendelet módosításai

A Bizottság e határozat végrehajtása érdekében módosításokat fogad el a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről szóló, 2008. október 8-i 994/2008/EK bizottsági rendelethez ⁽¹⁾.

13. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot a 280/2004/EK határozat 9. cikkével létrehozott éghajlatváltozási bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

14. cikk

Jelentéstétel

A Bizottságnak jelentésben kell értékelnie az ebben a határozatban foglaltak végrehajtását. A jelentés azt is értékeli, hogy ezen határozat végrehajtása hogyan befolyásolja a nemzeti, közösségi és nemzetközi szintű versenyt. A Bizottság a jelentését a megfelelő javaslatokkal együtt 2016. október 31-ig megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, különösen arról, hogy helyénvaló-e megkülönböztetést alkalmazni a nemzeti céloknál a 2020 utáni időszakban.

⁽¹⁾ HL L 271., 2008.10.11., 3. o.

15. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

16. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. április 23-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
P. NEČAS

I. MELLÉKLET

AZ E HATÁROZAT 2. CIKKE (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT, A 2005/166/EK HATÁROZAT I. MELLÉKLETÉNEK 1–4. ÉS 6. KATEGÓRIÁJÁBAN TOVÁBB PONTOSÍTOTT KATEGÓRIÁK

Energia

- Energiahordozók égetése
- Energiahordozókból származó illékony kibocsátások

Ipari folyamatok

Oldószerek és egyéb termékek használata

Mezőgazdaság

Hulladék

II. MELLÉKLET

ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK AZ EGYES TAGÁLLAMOKBAN, A 3. CIKKNEK MEGFELELŐEN

	Az egyes tagállamokban az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2020-ban előirányzott határértékei a 2005-ös kibocsátási szintekhez viszonyítva
Belgium	- 15 %
Bulgária	20 %
Cseh Köztársaság	9 %
Dánia	- 20 %
Németország	- 14 %
Észtország	11 %
Írország	- 20 %
Görögország	- 4 %
Spanyolország	- 10 %
Franciaország	- 14 %
Olaszország	- 13 %
Ciprus	- 5 %
Lettország	17 %
Litvánia	15 %
Luxemburg	- 20 %
Magyarország	10 %
Málta	5 %
Hollandia	- 16 %
Ausztria	- 16 %
Lengyelország	14 %
Portugália	1 %
Románia	19 %
Szlovénia	4 %
Szlovákia	13 %
Finnország	- 16 %
Svédország	- 17 %
Egyesült Királyság	- 16 %

III. MELLÉKLET

AZ 5. CIKK (5) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TAGÁLLAMOK

Belgium

Dánia

Írország

Spanyolország

Olaszország

Ciprus

Luxemburg

Ausztria

Portugália

Szlovénia

Finnország

Svédország
